

SỐ 397 (tt)

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG ĐẠI TẬP

*Hán dịch: Đời Bắc Lương, Tam tạng Đàm-vô-sám, người
nước Thiên Trúc.*

QUYỂN 49

Phẩm 15: NGUYỆT TẠNG

PHẦN 6: KHIẾN CHO MA VƯƠNG KÍNH TIN, VUI VẺ

Bấy giờ, có vị Đế Thích Thiên vương tên là Hỏa Quang, đã cùng với đại chúng vân tập, hiện đang có mặt trong pháp hội, bèn thưa với Đế Thích Kiều-thi-ca:

–Kính thưa Thiên vương Kiều-thi-ca! Ma Ba-tuần kia, vì nhằm khiến được an trụ nơi lâm viên tịch tĩnh cùng với diệu nghĩa bậc nhất tạo sự tương ứng và cùng với chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát đạt được pháp Tam-muội, hay là nhằm làm thoái lui pháp Tam-muội kia nên dốc tạo ra sự nhiễu loạn?

Đế Thích Kiều-thi-ca đáp lời Thiên vương Hỏa Quang:

–Này Hỏa Quang! Ma Ba-tuần ấy, nơi hết thấy các xứ trong bốn cõi thiên hạ, đều khiến cho mọi chúng sinh thoái lui, mất mát hay để lại tai họa cho đông đảo bạn lành, nên luôn dốc tạo mọi nhiễu loạn. Lại cũng có tâm xấu ác như thế đối với những hành giả tu tập sáu pháp Ba-la-mật, từ pháp Bố thí ba-la-mật đến pháp Trí tuệ ba-la-mật nên luôn dốc tạo nhiễu loạn. Lại còn nhằm làm lụi mất giống trời, người, ba giống Bồ-đề, làm tăng trưởng ba nẻo ác, nên luôn dốc tạo nhiều nhiễu loạn. Đám quyến thuộc của ma Ba-tuần cũng đều như thế, đều nhằm muốn làm tăng trưởng biển khổ mênh mông của hết thấy chúng sinh nên dốc tạo nhiễu loạn.

Đế Thích Kiều-thi-ca nói xong lời ấy, thì cùng lúc, hết thấy chư vị đến tham dự hiện có mặt nơi pháp hội thấy đều đem tâm Từ bi hướng nhìn về phía ma vương Ba-tuần. Rất nhiều chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát thể hiện lòng thương xót nên bày lời khuyên can ma vương. Đế Thích Hỏa Quang lại cùng với một vạn Thiên chúng của Đế Thích, thấy cùng chấp tay hướng về phía ma Ba-tuần và nói:

–Đại vương! Xin chúc mừng! Xin chúc mừng! Đối với ba ngôi báu đại vương nên sinh tâm kính tin.

Lúc này, vị Thiên chủ thế giới Ta-bà là Đại phạm Thiên vương cùng với sáu mươi ức trăm ngàn Phạm chúng và bốn Thiên vương, đều thể hiện tâm Từ, hướng mắt nhìn về chỗ ma vương nói:

–Chúc mừng! Chúc mừng! Đây ma vương Ba-tuần! Nếu đối với Tam bảo không có được lòng kính tin, thì ở đời vị lai trong đêm dài tối tăm của cõi sinh tử sẽ bị nhiều mất mát tổn hại lớn lao, không có được chút lợi ích nào mà sẽ bị đọa vào các đường ác.

Ma Ba-tuần vì được hết thấy chư vị có mặt trong chúng hội, mỗi mỗi người đều biểu lộ tâm Từ đưa mắt nhìn về phía mình, vào lúc chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát cùng với Thích thiên, Phạm thiên, Hộ thế Tứ vương khuyên can, đã từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay hướng về Đức Phật, cung kính đảnh lễ ngang chân Phật và đọc kệ:

*Kẻ trí dốc hướng lìa ngôi vua
Do nhiều phiền não, ganh ghét, mạn
Nên khiến hủy mất đường thắng thiện
Đọa lạc nơi các nẻo ác dữ.
Tôi do đem phú quý đối lừa
Nơi Bạc Đạo Sư gieo tai họa
Ngăn che các nghiệp lành chúng sinh
Nên chẳng thấy Phật dấy tâm sân.
Thế Tôn một nẻo luôn nhẫn nhục
Từ bi thương xót thấy muôn loài
Tâm ấy trừ sạch hết thấy mạn
Làm cạn biển phiền não chúng sinh.
Chỉ Phật siêu sạch cửu phiền não
Chỉ rõ đường giải thoát trời, người
Khiến muôn chúng sinh vượt biển khổ
Tôi mù, không trí, vào chốn tối.*

Tôi nay cúi xin chư đại chúng
 Xin đem lòng thương giúp chúng tôi
 Tạ lỗi Như Lai, trụ tin tưởng
 Lại chẳng hề dấy tâm não loạn.
 Ta nay dốc hướng hộ pháp Phật
 Khiến mắt chánh pháp thêm sáng tỏ
 Tự bỏ tham ganh mạn hiện có
 Sám hối hết thấy mọi nghiệp tội.
 Tôi nay phát tâm Bồ-đề lớn
 Cùng khuyến khích hết thấy chúng sinh
 Tự tu tinh tấn đủ sáu Độ
 Đưa chúng sinh đến nơi tám đường.
 Tôi dốc vì mỗi mỗi chúng sinh
 Nêu rõ vô lượng các pháp môn
 Theo chỗ dốc khiến nhập thành pháp
 Như thế gắng khuyên hết thấy chúng.
 Chưa từng thấy có hội như vậy
 Thấy nên cùng kính tin Tam bảo
 Do tôi tâm ác đầy thấp kém
 Nên nay lia bỏ cùng bao tội.
 Từ nay luôn trụ tâm tịnh, tin
 Nguyện sau không còn nẻo hèn kém
 Tâm cùng đức Thánh luôn tương hợp
 Chẳng còn tạo tác mọi nghiệp ác!

Ma vương Ba-tuần nói xong kệ ấy, liền hướng về chỗ Phật, đi đến lễ bái và nói kệ:

Tôi nơi Thế Tôn tạo họa ác
 Xin đem Từ, nhân rộng dung thứ
 Cứu kẻ cô độc, nhận lòng thành
 Bạc Trí, nhân từ không mang giận.

Lúc này, hết thấy chư vị trong đại chúng đều cùng một lời kính thưa Đức Phật:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Mong được dung tha ma vương Ba-tuần! Ma nay đã có sự tin kính sâu xa, thành tâm sám hối, sẽ dốc hộ trì Phật pháp làm cho mắt chánh pháp thêm sáng tỏ rục rỡ, khiến cho chánh pháp của Đức Thế Tôn trụ nơi thế gian được lâu bền, lại

khiến cho người, trời trong cõi sinh tử có được nhiều lợi ích an lạc.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng kệ đáp:

*Nhẫn, tối thượng ở đời
Nhẫn là nẻo an lạc
Nhẫn là lìa cô độc
Chỗ Hiền thánh vui mừng.
Nhẫn làm rõ chúng sinh
Nhẫn tạo nên bạn tốt
Nhẫn thêm lời xưng tụng
Nhẫn là chốn đời yêu.
Nhẫn được môn tự tại
Nhẫn tạo đủ đoan nghiêm
Nhẫn đem lại uy lực
Nhẫn chiếu tỏa thế gian.
Nhẫn được mọi vui sướng
Nhẫn khiến thành thiện xảo
Sức nhẫn hàng phục oán
Cùng để trừ buồn lo.
Nhẫn đạt dung sắc đẹp
Nhẫn tạo mọi thân thuộc
Nhẫn tụ hội quả tốt
Nhẫn năng hướng nẻo lành.
Nhẫn khiến người vui vẻ
Nhẫn đạt mọi tốt đẹp
Nhẫn dứt được mọi khổ
Nhẫn đạt thọ mạng dài.
Nhẫn đạt Đại Phạm vương
Nhẫn được Tự tại dục
Nhẫn được Thiên đế Thích
Luân vương đủ thân thông.
Nhẫn đạt chủ cõi người
Lực nhẫn hàng phục khó
Nhẫn được Rộng, Dạ-xoa
Trong Tu-la tự tại.
Nhẫn dứt được mọi oán*

Chẳng mưu hại chúng sinh
Nhãn lừa mọi trộm cắp
Nhãn dốc bỏ dâm dục.
Nhãn đừng dứt vọng ngữ
Hai lưỡi, thêu dệt, ác
Nhãn trừ sạch tham sân
Cùng lừa ý tà kiến.
Nhãn sức thành Thí, Giới
Tinh tấn cùng Thiên-na
Bát-nhã ba-la-mật
Nên đủ sáu Độ ấy.
Nhãn trừ được mọi hoặc
Nhãn đạt quả La-hán
Cũng đạt Bích-chi-phật
Cùng trụ Nhãn vô sinh.
Nhãn tạo đủ mười Địa
Chóng đạt nẻo Bồ-đề
Nhãn nơi mọi chúng sinh
Đem lại thắng vô thượng.
Nhãn hàng phục chúng ma
Cùng thù phục ngoại đạo
Nhãn hay ở thế gian
Chuyển xe pháp tối thắng.
Nhãn khiến nhiều chúng sinh
Làm cạn ba đường ác
Nhãn dứt chướng phiền não
Cùng làm tịnh mắt pháp.
Nhãn thọ ký muôn loài
Theo chỗ cầu ba thừa
Nhãn thu phục ác, bạo
Chúng La-sát, Dạ-xoa.
Nhãn cùng vô số người
Thọ ký đạo Tối thượng
Nhãn đã hàng phục oán
Cũng diệt hết mọi ác.
Nhãn năng dứt hết thảy

*Mưa gió dữ trái thời
Nhấn nặng tạo hội lớn
Các chốn pháp hội này.
Ta dung thứ Ba-tuần
Mọi ác bạo nơi ta
Chỉ từ tạ tâm mình
Là dung thứ bậc nhất.
Nay nơi trước đại chúng
Chứng tri khuyên người
Chớ hoại chốn ta hội
Hết thấy chánh pháp Phật.*

Lúc này, tất cả đại chúng đến dự pháp hội, Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà cùng một lời tán thán:

–Lành thay, lành thay! Kính thưa Đức Bà-già-bà! Như Lai luôn đối với hết thấy chúng sinh thể hiện lòng Từ bi thương xót, đem các pháp lành tạo nên mọi lợi ích an lạc cho họ. Ma vương Ba-tuần thường đối với Đức Thế Tôn dấy tâm ganh ghét xấu ác, tâm oán hại, đối với mọi chúng sinh là hàng tri thức ác, ở nơi các pháp lành luôn tạo tác mọi thứ tai họa, khiến mãi quanh quẩn nẻo bất thiện.

Khi ấy, có một vị Phạm thiên tên là Uy Đức, dùng kệ thưa với đức Đại phạm Thiên vương Bất Động:

*Như hư không vô biên vô đẳng
Hết thấy chúng sinh chốn nương trụ
Trí Phật chẳng nghĩ bàn như thế
Nơi tất cả pháp đến bờ giác.
Thế Tôn khen ngợi nẻo hành thí
Nên thương xót hết thấy muôn loài
Do trí được là Bạc công đức
Nên chóng đủ pháp Ba-la-mật.
Hoặc có nêu rộng giới nhẫn, tâm
Cùng với thiền định và trí tuệ
Thế Tôn trong mỗi mỗi pháp ấy
Hiển bày đầy đủ nơi sáu Độ.
Như Lai dốc dùng pháp thiền định
Dạy nên hướng đến đạo Bồ-đề*

*Vì thế phải nên vui trụ thiên
Chóng chứng đắc đạo lớn giác ngộ.*

Lại có tất cả các vị Phạm vương, các vị Đế Thích vương, chư vị Thiên vương khác, chư vị Long vương, Dạ-xoa vương, A-tu-la vương, Già-lâu-la vương, Khẩn-na-la vương, Càn-thát-bà vương, Ma-hầu-la-già vương, La-sát vương, Cửu-bàn-trà vương, Ngạ quỷ vương, Tỳ-xá-già vương đều từ chỗ ngồi đứng dậy, hướng về ma Ba-tuần, chấp tay thi lễ và thưa:

–Đại vương! Nếu hết lòng kính tin Đức Thế Tôn Mâu-ni, do Thế Tôn đã giải thoát khỏi mọi lỗi lầm, đạt được tất cả công đức giác ngộ Từ bi thương xót hết thảy chúng sinh, ban cho mọi an lạc, thấu tỏ các pháp, lia bỏ các nẻo lưu chuyển, trụ nơi bờ giác.

Đại vương! Nếu có chúng sinh, thậm chí chỉ trong một niệm dốc lòng thâm tín Đức Như Lai, kính ngưỡng tôn trọng, ca ngợi cho là chưa từng có, do sự kính tin ấy nên được làm Luân vương thống lãnh bốn cõi thiên hạ, bầy thứ báu luôn gồm đủ, cho đến được làm Đế Thích Thiên vương, bậc chủ tự tại của cõi Dục ma vương Ba-tuần. Bậc chủ cõi Ta-bà là Đại phạm Thiên vương còn luôn có đầy đủ lòng tin đối với Tam bảo, hưởng hồ là những kẻ khác. Vì thế, đại vương nên lia bỏ mọi kiến chấp của ma, các tâm xấu ác vẫn đực, để có được trọn đủ lòng tin, kính. Ở nơi dòng chảy của sinh tử nhận được các quả báo phú quý tự tại, về sau sẽ thành Bạc Chánh Giác, đem lại cho chúng sinh tất cả mọi an lạc, được làm phước điền vô thượng cho thế gian.

Bấy giờ, ma vương lại cùng với đám tả hữu cung kính đánh lễ dưới chân Phật, dốc lòng kính tin Đức Thế Tôn Mâu-ni ân cần sám hối tạ lỗi.

Lúc này, Đức Thế Tôn dùng kệ nói với ma vương:

*Tâm ác, tuệ gian, người từng dấy
Ta luôn nhẫn dung, trời, người chứng
Chỉ tâm tu tập đạo Bồ-đề
Người sẽ làm Phật, tuệ vô lượng!*

Ma vương Ba-tuần nghe xong lời kệ của Phật, muốn thể hiện lòng tịnh tín hết mực hiện có của mình, liền cầm các vật báu vô giá như chuỗi hoa bằng ngọc ma-ni, xâu chuỗi báu đeo nơi cổ, xâu chuỗi báu mang nơi tay, chân, cùng gờ cao chiếc ấn dâng lên Đức Thế Tôn, chấp tay thi lễ và thưa:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Tôi từ trước đối với Phật đã nhiều lần

tạo tác mọi chương ngại cho sự tu tập với tâm xấu ác nhằm phá hoại mắt sáng chánh pháp, đoạn dứt dòng giống Tam bảo, hủy diệt ngọn đuốc soi sáng thế gian. Do đâu mà tôi đã làm như thế? Là vì tôi đã xa lìa pháp lành tâm bị mê hoặc lầm lạc. Nay ở nơi Tam bảo đã có được lòng kính tin sâu xa, nên đối với mọi chỗ tạo ra hết thảy các nghiệp chướng nay dốc xin sám hối và đã phát tâm Bồ-đề cầu đạo quả Vô thượng, mong được đội ân Đức Thế Tôn thọ ký. Kính mong Đức Thế Tôn xót thương mà thọ nhận các vật báu dâng cúng của tôi.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì lòng Từ bi thương xót đối với ma Ba-tuần nên đã thọ nhận các vật báu cúng dường ấy.

Ma Ba-tuần thấy vậy tâm hết sức vui mừng nên thưa:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Như các hàng đệ tử Thanh văn hiện có của Đức Phật, chư vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, kể cả những người khác, nơi các khu vườn tịch tĩnh, an tọa ngay gần, cùng với nẻo Đệ nhất nghĩa hòa hợp, an trụ, thì ở đời hiện tại, vị lai, hoặc ma, hoặc ma con, hoặc ma đàn bà, thiếu nữ, hoặc đám ma hầu cận gồm nam phụ phụ nữ, cùng đám ma vương nường tựa nơi mọi chúng sinh hiện có; hoặc Thiên, Thiên con, Thiên đàn bà, thiếu nữ, hoặc đám Thiên hầu cận gồm nam phụ phụ nữ, kể cả loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na, hoặc là con, hoặc phụ nữ, thiếu nữ, hoặc đám nam phụ phụ nữ hầu cận, nói chung nếu các loài kể trên tạo sự quấy nhiễu náo loạn các chúng tu hành, hoặc nhằm làm suy hại để lấy đi phần khí chất tinh túy của họ, dùng tà khí hà vào thân làm cho thân tâm tán loạn; hoặc cướp đoạt lấy y phục, đồ ăn uống, thuốc men; hoặc bảo kẻ khác đoạt lấy; hoặc đoạt các thứ vị, hoặc dùng mũi để ngửi, hoặc phóng ra khí xú ối đầy khắp cả chốn trú ngụ của chúng tu hành; hoặc lại trông thấy chư vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di cùng với những chúng sinh khác trụ ở nơi lâm viên vắng vẻ dốc tu tập nẻo Đệ nhất nghĩa, nếu không hết lòng tạo mọi cung cấp cúng dường y phục, thức ăn uống cùng các thứ thuốc men thì tôi sẽ khiến cho đám kia, hoặc ma, ma con, cho đến loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na với đám nam nữ hầu cận, tất cả thảy bị các bệnh nơi đầu, bệnh nơi mắt, tai, bụng, nói chung là nhiều thứ bệnh như thế luôn bức hại khiến phải mất hết thần thông không còn có thể bay trên không hay đi tới khắp các nơi chốn xa xôi, tất cả đều bị mê muội tối tăm.

Ma vương Ba-tuần nói xong tức thì đọc chú:

Am ma soa, hát la ma soa. Am ma ma la soa. Mạc soa bỉ xà bà đế.

www.daitangkinh.org

Mạc soa tô đầu đế. A bà yết si. A bà chỉ lê. Thì na thi. Na ma già bà bà tê. At la khí ma na đế lê. Phù xà bạt la. Chỉ nê a khư lâu soa ma khư bả di. Đà la a bỉ tư la khư bỉ sa. Mâu đạt la khư bỉ. Tát lê thế tỳ. Niết mị đế uất đặc ca. Niết mị đế. Chỉ xà niết mị đế bà dạ bà niết mị đế. A ca xa mị la. Niết mị đế phân thị na la dạ noa. Khư bà niết văn chi. Ma hê thủ bà la niết văn chi. A sa già bà. Niết văn chi. Tát đầu bà tăng khí da bạt giá. Niết văn chi. Bát la ma át tha. Niết văn chi. Bát la già noa. Bát la át tha. Niết văn chi. Đa bà bạt la đa. Niết mục đa. Bát la ma át tha. Niết văn chi la. Tô bà la.

Lúc này, hết thấy chư vị đến dự pháp hội hiện đang có mặt, những ai vốn có tâm ác hành xấu, đối với mọi chúng sinh không có lòng Từ bi, nghe ma vương Ba-tuần nói, thấy đều kinh sợ.

Ma vương Ba-tuần lại nói:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Nếu có những kẻ làm trái với những điều tôi đã nêu ra thì sẽ phải chịu những thứ bệnh khổ não như đã nói trên. Lại nữa, kính thưa Đức Thế Tôn! Tôi nay xin dốc lòng hộ trì hàng Thanh văn đệ tử Phật, điều phục các hành xấu ác, không khiến cho ở đời hiện tại và vị lai tạo ra những suy đốn não loạn, có thể đem lại cho Pháp nhãn của Đức Thế Tôn trụ thế lâu bền, dòng giống Tam bảo không hề bị đoạn nơi thế gian.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại khen ngợi ma Ba-tuần:

–Lành thay, lành thay! Đúng vậy, này ma Ba-tuần! Người ở trong cõi sinh tử đã tạo được đầy đủ các công đức lớn lao, không khiến cho các điều xấu ác có thể làm suy hại não loạn hết thấy chúng sinh.

Lúc này, tất cả chư vị trong đại chúng, chư Thiên, Người, Càn-thát-bà thấy đều cất tiếng khen ngợi:

–Lành thay, lành thay! Ma vương Ba-tuần, đối với Tam bảo đã có được lòng kính tin sâu xa, như thế là Phật pháp ở trong cõi sinh tử luôn được sáng tỏ rực rỡ, chư Thiên, người sẽ được nhập vào thành trì vô úy, các nẻo ác được ngăn lập, luôn khai mở các nẻo thiện cùng cánh cửa giải thoát, trong bốn cõi thiên hạ mọi sự tranh chấp gây hấn, mọi thứ bệnh dịch, những cảnh mất mùa đói kém cùng những hiện tượng mưa gió trái thời tiết thấy đều được dừng dứt, lại khiến trong bốn cõi thiên hạ luôn được an ổn, cuộc sống của muôn dân no đủ an lạc.

Bấy giờ, ma vương Ba-tuần cung kính đảnh lễ dưới chân Đức Thế Tôn, đi nhiễu quanh theo phía tay phải ba vòng rồi lui ra ngồi qua một bên.

Lúc này, đại chúng muốn một lần nữa làm sáng tỏ ý nghĩa trên, nên đọc kệ:

*Tâm ma rõ ràng được hoan hỷ
Cùng quyến thuộc sám tạ Như Lai
Tâm thật mừng vui nên thưa bày
Từ bi trước người lia mọi ác.
Cũng như hư không chẳng biên vực
Cảnh giới trí Phật cũng như thế
Giác ngộ tỏ ngọn nguồn các pháp
Nơi thế gian thuyết pháp Tối thượng.
Hoặc giảng pháp bố thí hơn hết
Do thí nên đạt diệu Bồ-đề
Hoặc giảng pháp trì giới, nhẫn
Tinh tấn, thiền định cùng trí tuệ.
Như thế phương tiện thuyết vô số
Hiển bày nẻo giác ngộ, giải thoát
Trời, Người, Tu-la phải nên biết
Thế Tôn tự tại hàng phục ma.
Kinh ấy Phật dạy nhẫn trên hết
Nên đạt hết thấy an ổn, lạc
Nhẫn khiến mọi phiền não dừng dứt
Nêu rõ thành giải thoát vi diệu.
Tâm kính chấp tay cùng hướng Phật
Sám hối bao nghiệp ác đã tạo
Nên phát nguyện Bồ-đề tối thắng
Chúng con tất sẽ làm Đạo sư.
Tự nhiên được Như Lai thọ ký
Ma vương chóng thành Đẳng chánh giác
Cùng với trăm ngàn chúng sinh khác
Cũng được thọ ký đạo Bồ-đề.
Đã trọn Nhẫn nhục ba-la-mật
Chóng làm Bạc Đạo Sư vượt bậc
Cùng các pháp lành tạo y chỉ
Hộ trì Thanh văn nên nói chú.
Như ma, ma dựa, chúng quỷ thần*

Dạ-xoa, Tu-la, Phú-đơn-na
 Như có não hại chư Phật tử
 Sẽ đem bệnh ác gắn vào thân.
 Hết thấy đại chúng đều vui mừng
 Hoan hỷ cùng bày tỏ lời này
 Nhờ nghiệp chuyển ấy pháp hưng thịnh
 Ất được trụ vững nơi thế gian.
 Ma vương an trụ tâm tịnh, nhẫn
 Dòng suối Tam bảo khó khô cạn
 Thế gian sẽ dứt mọi ô trược
 Đói khát, gió dữ, cùng nắng hạn.
 Vì thế trời, người được an lạc
 Gốc nẻo tu tập hạnh nhẫn nhục
 Theo phương tiện Thí, Thi-la, Nhẫn
 Đến Tinh tấn, Thiên, Trí bờ giác.

Bây giờ, Đức Thế Tôn thuyết giảng xong một cách rõ ràng về công đức của pháp nhẫn như vậy, có chín trăm tám mươi vạn chư Thiên, người đã từng tu tập pháp nhẫn ấy, tất cả thấy đều đạt được pháp Nhẫn vô sinh, có mười tần-bà-la trăm ngàn người đạt được nhẫn nhu thuận, có đến một ức na-do-tha trăm ngàn trời, người đạt đạo quả Tu-đà-hoàn, lại có số lượng chúng sinh nhiều hơn thế đạt được chánh kiến ở thế gian, lại có mười tần-bà-la trăm ngàn Trời, Người, A-tu-la, Dạ-xoa, La-sát, trước đây chưa từng phát tâm cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thì lúc này thấy đều phát tâm và không thoái chuyển, còn có trăm vạn chúng sinh được thọ ký đạo quả Bồ-đề vô thượng.

M

PHẦN 7: Hết thủy chư quỷ thần cùng đến chúng hội

Bấy giờ, Hộ thế Tứ đại Thiên vương, từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay hướng về Đức Phật, cung kính lễ bái và thưa:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Nơi cõi Diêm-phù-đề này với vô số quốc độ, thành ấp, thôn xóm, vườn cây, đền đài, quán xá, khe núi, ao đầm các xứ, những chốn có các chúng xấu ác Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na nương theo đấy mà trú ngụ, luôn đấy khởi giận dữ, độc ác, hung bạo, không chút hổ thẹn, đối với chúng sinh không có lòng thương xót, thường hại sinh mạng kẻ khác cùng tạo mọi nỗi loạn. Đám Thiên long cho tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na xấu ác ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề luôn luôn đấy khởi một cách trái thời tiết những trận nắng hạn, gió độc, mưa dữ, mây đen, tro bụi cuốn xoáy, lạnh buốt hay nóng bức. Do những tai họa ấy đã phá hại các thứ ngũ cốc hoa màu cây trái, các loại cây để làm rượu, làm đường như bồ đào, cây mía, các thứ vải lụa, nên khiến cho chúng sinh luôn gặp phải muôn ngàn cảnh mất mùa đói kém, bệnh dịch, bao trường hợp thân thích biệt ly, vô số nỗi khổ não bức thiết. Chính từ đấy mà họ luôn hay xâm phạm lẫn nhau, hoảng sợ, đánh giết, tâm thường kinh hãi, khiến các hàng vương giả Sát-lợi, nơi đám quyến thuộc của mình với năm thứ dục lạc luôn đầy đủ mà không sinh lòng vui thích! Ở nơi quốc độ mình, luôn xảy ra sự gây hại cho hết thủy các hàng Sa-môn, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà, nam phu, phụ nữ, trẻ em gái trai, lại cũng bức hại các loài voi, ngựa, bò, dê, sư tử, cọp beo, chó sói, chó thường, nói chung là hết thủy các loài cầm thú đều khiến bị bức hại. Đối với chúng sinh thì tạo ra vô số duyên cơ để bức hại họ, ngày đêm giết chóc, thiêu đốt, đâm chém. Năm thứ lúa gạo hoa màu, các loại sản vật lụa vải để nhằm đem lại cái ăn, mặc cho mọi người có cuộc sống an lạc, cùng thực hiện các điều thiện, tất cả thủy đều bị tổn hại, giảm thiểu. Chính từ nhân duyên đó khiến cho các nẻo lành nơi cõi trời, người bị giảm sút, mất đi tánh chất đáng yêu thích của nó. Tất cả đám chúng tôi chẳng có thể ngăn giữ nổi!

Nay Đức Thế Tôn đã có sự tập hợp đông đảo nơi chúng hội này, gồm hết thủy chư vị Đại sĩ, Bồ-tát Ma-ha-tát, chư vị Thanh văn cùng đều có mặt, hết thủy chư Thiên vương cùng đám quyến thuộc, chư Long vương, A-tu-la vương, cho đến hết thủy chư vị Tỳ-xá-già vương

cùng với các đám quyến thuộc của họ cũng đều vân tập đông đủ nơi chúng hội. Kính thưa Đức Thế Tôn! Kính mong Đức Thế Tôn, đối với thiên long quý thần nên có sự giáo hóa dần dò rõ ràng, để cho họ, gồm cả Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Cưu-bàn-trà, Nga quý, Tỳ-xá-già... ở cõi Diêm-phù-đề này với tất cả quốc độ, thành ấp, thôn xóm, núi rừng, hang động, đền miếu, cây vườn các chốn, đều khiến họ hộ trì. Như chúng thiên long cho tới loài quý Tỳ-xá-già ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề này, nếu xảy ra những hiện tượng tranh đoạt chém giết bức hại, những cảnh mưa gió trái thời, các thứ bệnh dịch, mất mùa đói kém hay nóng lạnh bất thường, thì các chúng kia, tùy theo phần của họ mà ngăn chặn, hộ trì. Nếu ở cõi Diêm-phù-đề xảy ra các sự việc như vừa kể trên thì chư vị ấy cũng thấy đều dốc sức ngăn chặn, dứt trừ, khiến cho ở cõi này với bao thứ hiện có như hoa quả, cỏ cây thuốc, các thứ vải lụa trắng, màu, năm thứ ngũ cốc, các loại cây mía đường, bồ đào, cùng bao thứ sữa bơ mật ong... thấy đều được dồi dào, sinh trưởng kết quả luôn thuận hợp, còn những loại lúa nếp hoa màu cũng không hề suy giảm hư hoại.

Cũng ở cõi Diêm-phù-đề này với mọi nơi chốn có con người trú ngụ cùng với các loài cầm thú, tùy theo chỗ cần dùng của mình mà đều được no đủ sung túc, nhờ đó đã khiến cho chúng sinh tu tập theo các nẻo lành, tu tập theo chánh pháp thực hành các điều chân thật, an trụ trong sự siêng năng tu tập ấy, nẻo thiện theo đây mà tăng trưởng không ngừng, chẳng hề lùi giảm. Từ nhân duyên này, nên ở cõi Diêm-phù-đề, loài người được đông đúc với cuộc sống no đủ an lành, phong phú thật đáng yêu thích vô cùng, chánh pháp của Đức Thế Tôn cũng được trụ thế lâu dài, mọi sở nguyện của người, trời thấy được trọn đủ, chúng sinh đều hướng đến đường thiện, hướng về đạo giải thoát, lìa bỏ ba nẻo ác, làm cho Tam bảo luôn được nối dòng không hề bị đoạn tuyệt.

Lúc này, Tứ Thiên vương muốn làm sáng tỏ lẫn nữa về những ý nghĩa trên nên đọc kệ:

*Nơi cõi Diêm-phù-đề
Mọi quốc độ hiện có
Thiên, Long, Dạ-xoa ác
La-sát, Cưu-bàn-trà.
Nga quý, Tỳ-xá-già
Ca-trá phú-đơn-na
Giận, ác không ân dưỡng
Với chúng sinh chẳng xót.*

Chúng ấy không hổ thẹn
Bức hại chư Sát-lợi
Sa-môn, Bà-la-môn
Tỳ-xá cùng Thủ-đà.
Sư tử, voi, cọp, báo
Mưa gió dữ trái thời
Bệnh dịch, bao đói kém
Nên khiến chúng sinh khổ.
Chúng ấy hại muôn loài
Hủy phá khắp thế gian
Bao thứ lúa, hoa màu
Cùng diệt đèn chánh pháp.
Bốn Thiên vương chúng tôi
Chẳng ngăn nổi ác ấy
Mong Phật nên phân, giao
Cõi nước cùng thành ấp.
Dặn dò Long, Dạ-xoa
La-sát, Cưu-bàn-trà
Khiến chúng đều ngăn, giữ
Mưa gió hại trái thời.
Dứt mọi nỗi kinh sợ
Khiến không đói kém, bệnh
Hoa trái, cây thuốc, lúa
Tràn đầy vị ngon ngọt.
Chúng sinh dứt đói thiếu
Mọi cần dùng thấy đủ
Hết thấy pháp lành tăng
Nên được mọi an lạc.
Pháp Phật trụ thế bền
Muôn loài hướng đường thiện
Dòng Tam bảo không dứt
Mong Phật thường thương xót.
Đại địa đủ vật ngon
Lìa mọi vị cay đắng
Hoa trái đều dồi dào

Vô số vị sung mãn.
 Suối ao cùng sông hồ
 Nước trong luôn đầy ắp
 Nơi các thứ lúa, rau
 Luôn tốt tươi, tăng trưởng.
 Dem lại thức ăn uống
 Tâm nhu hòa dứt ác
 Niệm từ luôn tương hợp
 Lưu chuyển dứt cấu nhiễm.
 Lià bỏ mọi gia nghiệp
 Trụ nơi A-lan-nhã
 Đốc tu nẻo Bồ-đề
 Khiến mọi chúng sinh tin.
 Chánh pháp được phát huy
 Chúng ma ác không còn
 Bốn thiên hạ an lạc
 Mọi chốn người sung mãn!

Bấy giờ, Đức Thế Tôn hỏi Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và vị chủ thế giới Ta-bà Đại Phạm thiên:

–Này chư Thiên vương! Chư vị đã hoặc thấy hoặc nghe trong hiền kiếp này, bắt đầu với Đức Phật Câu-lưu-tôn, tiếp theo vào thời các Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Ca-diếp xuất hiện ở đời, công việc giáo phó rõ rệt phân minh đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà... hiện có trong cõi Diêm-phù-đề này được thực hiện ra sao? So với ta hiện nay, ở nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác, đã tạo được sự giao phó dặn dò phân minh rõ rệt, đối với hết thảy các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà... trong cõi Diêm-phù-đề này hoàn toàn như nhau chăng?

Chư vị Đại Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân, chủ thế giới Ta-bà Đại Phạm vương cùng thưa với Đức Phật:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chúng tôi từng thấy, nghe nơi Hiền kiếp này, bắt đầu là Đức Phật Câu-lưu-tôn, nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác đã tạo được sự giao phó dặn dò phân minh rõ rệt đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà,... trong cõi Diêm-phù-đề này, so với Đức Thế Tôn hiện nay đã thực hiện nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác không có gì khác.

Vào thời Đức Phật Câu-lưu-tôn xuất hiện ở đời, thọ mạng của

chúng sinh là bốn vạn năm. Thời bấy giờ, khí chất tinh thuần của đại địa, của chúng sinh, của các pháp, nói chung là các Lực ấy luôn được tăng lên. Các sự việc như mùi vị, uy lực, phước đức, lòng thương, sự hơn hẳn, trí tuệ, thấy đều được tăng lên. Thời ấy, nương vào đất để sinh trưởng, các thứ quả ngon, các thứ hoa lá cây thuốc... được chúng sinh dùng để ăn đều khiến cho họ có tâm mê dụi, tâm Từ, Bi, Hỷ, Xả, tâm Bồ thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiên định, Trí tuệ, tâm xa lìa việc giết hại sinh mạng, cho đến tâm lìa bỏ tà kiến, ít ham muốn biết đủ, ít bị phiền não cấu nhiễm, nhiều phước đức, thọ mạng lâu dài, xa rời tham dục, sống ở chốn thanh vắng, yêu mến chánh pháp, chán lìa sự lưu chuyển trong cõi sinh tử, luôn phát huy làm cho Tam bảo thêm sáng tỏ, nhờ từ nhân duyên đó mà chúng sinh lìa được các đường ác đi theo đường thiện. Thời đó, chư Thiên, thậm chí cả đến loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na cùng hết thấy các loài cầm thú đều có được đầy đủ các sự việc như thế. Lần lượt về sau thọ mạng của con người giảm bớt dần. Do thọ mạng của con người giảm xuống nên phước đức cũng giảm. Phước đức giảm nên vị của khí chất tinh thuần nơi đại địa cũng giảm. Vị của khí chất tinh thuần nơi đại địa giảm nên khí chất tinh thuần của chúng sinh cũng giảm. Khí chất tinh thuần của chúng sinh giảm nên các pháp nơi tâm của chúng sinh tạo các điều thiện và sự hổ thẹn giảm nên khí chất tinh thuần mang tánh chất cam lộ của chánh pháp cũng giảm. Từ việc thọ mạng nơi mỗi người của chúng sinh tổn giảm cho tới khí chất tinh thuần của cam lộ nơi chánh pháp cũng tổn giảm nên mới lan rộng ra tình trạng giết hại sinh mạng dẫn tới việc đua theo tà kiến, thậm chí cả loài cầm thú lại cũng như thế. Như vậy là chúng sinh xa lìa con đường thiện, con đường giác ngộ giải thoát hưởng theo con đường xấu ác và đến khi mạng chung thì bị rơi vào các cõi ác. Như những chúng sinh sinh nơi loài Dạ-xoa cho đến loài Ca-trá phú-đơn-na, thì luôn sân hận, độc ác không chút lòng thương, không biết nhìn về đời sau với bao việc đáng kinh sợ, lại luôn tạo việc sát sinh lan rộng cho tới việc đua theo tà kiến. Các hạng chúng sinh đó, nơi cõi Diêm-phù-đề chưa từng được dự vào việc nhận lãnh giao phó dẫn dò để làm phận sự hộ trì.

Như thế là các vị Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Phật Ca-diếp, nơi cõi Bồ-đề, lúc mới thành Bạc Chánh Giác, đã tạo được sự giao phó dẫn dò phân minh rõ rệt đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà... so với Đức Thế Tôn hiện nay đã thực hiện nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác không có gì khác nhau.

Pháp lành như thế là cứ giảm dần còn pháp ác thì cứ tăng trưởng. Từ đây cho đến nay, có đến vô lượng na-do-tha trăm ngàn thứ ác Long, Dạ-xoa, cho đến tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na đã sinh trưởng không ngớt, luôn sân hận, bạo ác, không biết hổ thẹn, đối với mọi chúng sinh không chút tâm Từ, không hề xem xét đời sau với bao việc đáng kinh sợ, tàn hại sinh mạng loài khác để ăn cả máu thịt. Những hạng xấu ác đó không dựa vào việc phân bố, trú xứ không nhất định. Hạng Long, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà xấu ác ấy không hề biết giúp đỡ, giữ gìn con người cả đến loài súc sinh. Chỉ luôn muốn cướp đoạt khí chất tinh túy của con người, cắt đứt gốc thọ mạng của họ, diệt hoại cõi nước, thành ấp, thôn xóm đền miếu các chốn, khiến cho các vị vương giận dữ sâu khổ, thậm chí còn có thể khiến cho các loài súc sinh khổ não. Lại còn có thể dấy tạo các hiện tượng mưa gió trái thời tiết, lạnh buốt hay nóng bức, làm hư hại hết thảy các thứ hoa quả, rau, lúa,... các loài Long, Dạ-xoa cho tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na độc ác ấy không tuân theo sự chỉ giáo của chúng tôi, đối với các hạng xấu ác đó, chúng tôi chẳng hề được tự tại! Vì thế mà hiện nay, nơi cõi đời cực ác với năm thứ vẫn đục, pháp lành tổn giảm, Đức Như Lai xuất hiện ở đời, tất cả chúng sinh đối với Bạc Đạo Sư Từ bi đã sinh lòng kính tin tôn quý yêu mến. Những lời Phật nêu bày giảng dạy luôn thích hợp với căn trí đem lại lợi ích, đầy đủ công đức, trí tuệ tích tụ, thành tựu được tâm đại Bi, sáu pháp Ba-la-mật, mọi sở nguyện cứu cánh đều được viên mãn, đạt đủ sáu thứ thần thông, đại chúng các pháp luôn được tự tại, che chở hộ trì thu nhận hết thảy chúng sinh, có thể đem chúng sinh đến với tất cả đường thiện cùng vui thích nẻo giải thoát.

Hôm nay, ở nơi đây, một pháp hội lớn chưa từng có đã được tập hợp, xưa nay chưa nghe có một chúng hội lớn lao như thế, tất cả chư vị Thiên vương cùng đám quyến thuộc đều có mặt ở chúng hội. Hết thảy Long vương cho tới Nhật vương, Dạ-xoa vương, La-sát vương, Già-lâu-la vương, Cửu-bàn-trà vương, Ngạ quỷ vương, Tỳ-xá-già vương, cùng với hết thảy đám quyến thuộc của mình đều đi đến chúng hội này. Đối với những chúng chưa đến, nay xin Đức Thế Tôn dùng diệu lực thần thông để thu tóm hết thảy. Như có các chúng quỷ thần xấu ác không có nơi chốn gắn bó, liên hệ, không nhận sự chỉ giáo của kẻ khác, sân hận bạo ác không chút Từ tâm, không biết xem xét về đời sau với bao sự việc đáng sợ, tàn hại sinh mạng loài khác để ăn thịt uống máu, những chúng ấy chẳng đến được! Kính xin Đức Thế Tôn lại một lần nữa thể hiện lòng Từ bi thương xót, dùng diệu lực thần thông khiến cho

chúng quỷ thần đó, cùng với đám quyến thuộc của họ đều cùng đi đến hội này, khiến họ được phân bố để dự vào những phần việc khác, không khiến xảy ra luôn luôn những sự nhiễu loạn đối với chúng sinh. Nhờ vào phương tiện này sẽ làm cho hương vị nơi đại địa trong bốn cõi thiên hạ thêm nhiều khởi chóng bị hủy diệt, khí chất tinh thuần được an trụ không còn bị tổn giảm nữa. Do khí chất tinh thuần của đại địa không còn bị tổn giảm nên khí chất tinh thuần của chúng sinh cũng không tổn giảm. Khí chất tinh thuần của chúng sinh không còn bị tổn giảm nên khí chất tinh thuần của chất cam lộ nơi chánh pháp cũng không bị tổn giảm, lại được an trụ, nhờ đấy các pháp nơi tâm để tạo ra điều thiện, bình đẳng của chúng sinh được tăng trưởng. Từ nhân duyên này, khiến cho dòng giống của Tam bảo không hề bị đoạn tuyệt, như thế là mắt chánh pháp được trụ thế lâu bền, ngăn chặn ba nẻo ác, mở ra nẻo hướng đến cõi thiện cùng cánh cửa Niết-bàn giải thoát, nhờ vậy nên pháp lành luôn được tăng trưởng, pháp ác tổn giảm, cõi trời, người được tăng thêm, vô lượng chư Thiên, người tất đạt được đầy đủ sự giải thoát an lạc.

Bốn Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và Đại Phạm vương nêu bày sự việc xong, lúc này Đức Thế Tôn xem xét rồi im lặng không nói.

Bấy giờ, vị chủ thế giới Ta-bà là Đại phạm Thiên vương cùng Kiều-thi-ca và chư vị Thích thiên, Tứ đại Thiên vương, đều cùng chấp tay nói với đại chúng:

–Chúng tôi cùng bày tỏ với tất cả chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát, chư vị Thanh văn, hết thảy chư vị Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Già-lâu-la, Ma-hầu-la-già, Nga quý, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, cùng tất cả đại chúng, xin thấy cùng khuyến thỉnh Đức Như Lai Pháp Tôn, sẽ khiến cho Đức Thế Tôn cho phép chúng chư Thiên thấy đều được đi đến chúng hội này. Tất cả chúng Long, cho tới tất cả chúng Ca-trá phú-đơn-na cũng được có mặt đông đủ ở đây. Các chúng ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề với mọi quốc độ, thành ấp, thôn xóm, đền đài, quán xá, vườn cây, núi cao, hang rộng, sông hồ, ao đầm, các nơi chốn như thế, sẽ được giao phó dặn dò phân minh rõ ràng để các chúng kia đi đến trú ngụ, sinh hoạt. Lại khiến cho tất cả chư vị Thiên, Long thiện, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, sẽ được phân công giữ lấy một cách yên ổn. Mỗi chúng sẽ tự nhận lấy sự phân công bình đẳng trong việc giữ gìn hộ trì, không hề bị bỏ rơi hay khiến dấy sinh sầu não. Mỗi chúng sẽ chỉ giáo hóa cho đám Thiên, Long, quỷ thần xấu ác kia

cùng làm theo đúng pháp, luôn tạo niệm lành để ngăn chặn, thâm tóm tâm ác. Lại khiến mỗi mỗi chúng hộ trì tự phân công, mà không bỏ rơi, không gây phiền não cho chúng khác. Đám Thiên, Long, Quỷ thần kia nếu được mỗi mỗi chúng phân công bình đẳng để làm kẻ hộ trì thì tên tuổi sẽ được ghi lại, nêu bày khắp, đạt được sức dũng mãnh lớn lao cùng phước báo to tát.

Bấy giờ, hết thủy chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát, hết thủy chư vị Thanh văn, tất cả chư Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Già-lâu-la, Khẩn-na-la, Càn-thát-bà, Ma-hầu-la-già, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na, cho đến hết thủy chư vị có mặt trong đại chúng thủy đều hết sức hoan hỷ, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay cung kính hướng về phía Đức Phật cùng lúc đồng thanh thưa:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Chúng con xin khuyến thỉnh Đức Như Lai là Bạc Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, hãy thương xót đến chúng con, vì đem lại lợi ích cho chúng sinh, xin thể hiện lòng Từ bi rộng lớn cho muôn loài được đội ơn ấy, đối với tất cả chư Thiên, Long, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, Đức Thế Tôn hãy khiến họ cũng được đến chúng hội này. Chúng đó, ở nơi cõi Diêm-phù-đề này với các thành ấp, thôn xóm cho tới những chốn nương tựa trú ngụ như ao hồ sông suối, đều được giao phó dặn dò phân minh rõ rệt, khiến cho chúng Thiên, Long kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na ấy được phân công giữ lấy một cách yên ổn. Nếu chúng chư Thiên, Long kể cả loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na đó đều rời bỏ sự phân công của mình, cũng như tạo tác những sự bức hại không ngăn che phiền não cho kẻ khác, thì sẽ dùng hình phạt trừng trị để khống chế họ. Kính mong Đức Thế Tôn thể hiện tánh chất dũng mãnh để tạo được Phật sự lớn lao.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp:

*Trong pháp của Phật ấy
Không hề nào kẻ khác
Độ khổ đến bờ giác
Mọi xứ tâm bình đẳng.
Các pháp không có hai
Đạo sư lừa yêu ghét
Đạo một như hư không
Đó là cảnh giới Phật.
Như có tâm hữu vi
Tư duy việc khứ lai*

*Đấy dùng pháp chẳng pháp
Thâu tóm quỷ thần đến.*

Bấy giờ, lại có một vị Đại Phạm thiên tên là Chánh Biện, là bậc đã an trụ nơi Địa thứ mười của hàng Thánh trong đạo giác ngộ Vô thượng, đã dùng các công đức của chư Bồ-tát để trang nghiêm, hiện đang có mặt trong chúng hội. Vị Đại Phạm thiên Chánh Biện thưa với chư Thiên vương, hết thấy chư Long vương, A-tu-la vương, cho tới Ca-trá phú-đơn-na vương:

–Kính thưa chư vị! Đúng vậy! Nay theo Đức Như Lai chúng ta được lãnh hội ý nghĩa ấy! Như Phật Thế Tôn, hoặc đi đứng, hoặc ngồi nằm không hề gây chút phiền não cho chúng sinh. Chư vị nay thấy đều cùng lúc đồng thanh phát nguyện mong cầu, nên cần được nêu bày chỉ rõ. Mọi đám phi nhân hiện có đều theo chỗ thâu tóm của hết thấy Thiên, Long, Quỷ thần, thường hay đoạt lấy khí chất tinh túy, bức hại kẻ khác để ăn thịt uống máu, tất cả những hạng ấy mong được Hộ thế Tứ vương với uy lực của mình khống chế thu phục chúng. Nơi các loài hiện có, từ loài sinh từ biến hóa, sinh từ chốn ẩm thấp, sinh từ thai, sinh từ trứng, như thế là tùy theo chỗ hiện có mà chư Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Già-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na, hết thấy các chúng ấy đều sẽ là nơi nương tựa của bốn thứ sinh kia. Chúng Long, Dạ-xoa... ấy thấy được uy lực của Tứ đại Thiên vương thu phục. Mong Tứ đại vương thu tóm các chúng kia nơi tất cả các chốn chưa tới thì thấy được đến pháp hội này.

Bấy giờ, hết thấy chư Thiên vương cho tới Ca-trá phú-đơn-na vương, đều cùng phát lời nguyện:

–Trừ cõi Tam thập tam thiên, trở xuống là cõi Tứ thiên vương thiên, mọi chúng hiện có gồm chúng chư Thiên, chúng chư Long, cho đến loài Ca-trá phú-đơn-na, đều là chỗ nương tựa của bốn loại chúng sinh, hết thấy không còn một loại nào. Tất thấy mong được dựa vào Tứ đại Thiên vương, với uy lực sẵn có của mình, sẽ thu phục tất cả. Nếu các Thiên, Long, Dạ-xoa cho tới các loài Ca-trá phú-đơn-na, đối với Tứ Thiên vương có sự trái ngược phản lại, mỗi mỗi lệnh, lực của vương đều không nhận lời chỉ giáo, tức thì sẽ bị bánh xe sắt nung lửa đỏ rực cắt tiết cả tai mũi. Như đã bị cắt tiết cả tai mũi mà hãy còn vi phạm thì lại dùng bánh xe sắt cắt đứt cả tay chân. Nếu đã cắt đứt tay chân rồi mà còn vi phạm thì lại chém đầu. Nói chung là nếu có kẻ, chỉ cần làm trái

giáo lệnh của Tứ Thiên vương thì thấy đều bị trừng trị như thế.

Lúc này, Thiên vương Tỳ-sa-môn liền dùng bánh xe sắt rực lửa cháy rực rỡ hướng về phương Bắc ném mạnh về phía ấy rồi đọc bài chú:

“Đa địa dạ tha. Cùng cùng ni la cùng. Xoa bà cùng. Già khư già già. Ni ca khư xà la sỹ. Tô bà ha”.

Thiên vương Tỳ-lâu-bác-xoa, cũng dùng bánh xe sắt rực lửa sáng ngời hướng về phương Tây, ném mạnh về phía đó, lại đọc câu chú:

“Đa địa dạ tha. Thi lê khí. Già già na. Thi lê khí. Xoa thi la khí để. Xà lê. Tô bà ha.”

Thiên vương Tỳ-lâu-lặc, cũng dùng bánh xe sắt sáng rực lửa cháy bừng hướng về phương Nam, ném mạnh về phía ấy, liền đọc câu chú:

“Đa địa dạ tha. Xà la tỷ lệ sự. Xà la tỷ lệ sự. Tất da bà. Xà la tỷ lệ sự. Đạt la thi. Xà la xà la tỷ lệ sự. Tô bà ha”.

Thiên vương Đề-đâu-lại-trá, cũng dùng bánh xe sắt rực lửa sáng ngời hướng về phương Đông mà ném mạnh về phía đó, liền đọc câu chú:

“Đa địa da tha. A na dịch. A na a na da. A na phù tỷ. A ca xa phu tỷ. Ma hệ. Đồ dị. Tô bà ha”.

Khi ấy, chư Thiên nơi bốn phương, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, cùng với các vị Thần lớn nhỏ coi về cây rừng, dược thảo, từ xa trông thấy bánh xe sắt lửa cháy rực rỡ, thấy đều hết mực kinh sợ buồn sầu chẳng vui vì lo thân mạng mình sẽ chẳng còn, liền xem xét khắp mười phương rồi đều nghĩ: “Ai có thể cứu được chúng ta trong lúc này, sẽ là chỗ quy về hướng tới dâng cả thân mạng của chúng ta!”

Tức thì liền xem thấy Đức Thế Tôn đại Bi, là Bạc vì lợi ích chân thật của chúng sinh, hiện ở nơi núi Khư-la-đế là chốn nương ngụ của chư Tiên tịch mặc, được đông đảo đại chúng cùng vân tập đến vây quanh ngồi kín cả, chỉ có Bạc ấy thì mới có thể cứu được mạng của chúng ta! Liền trong khoảnh khắc một làn chớp đã đến chỗ Phật, tới đứng nơi phía trước Phật.

Như thế là chư Thiên, Long, Dạ-xoa cho tới loài Ca-trá phú-đơn-na hiện có trong mười phương thấy đều đi đến chỗ Đức Phật, đứng yên nơi phía trước.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ ý nghĩa trên một lần nữa, nên đọc kệ:

Giờ ta, Lương Túc Tôn

Hỏi Thích, Phạm, Tứ vương
Đã từng nghe từng thấy
Chư Đạo sư quá khứ.
Bốn thiên hạ phân bố
Các chúng Thiên Long giữ
Chẳng như ta nay sao
Nơi đạo thọ phân bố?
Thiên vương đáp lời ta
Chư Phật xưa như thế
Ngồi nơi cõi Bồ-đề
Phân cùng chúng Dạ-xoa.
Sau, nhân tội lỗi tăng
Chuyển sinh đủ loại ác
Cửu-bàn, Long, Dạ-xoa
La-sát, quỷ Đơn-na.
Bạo ác chẳng xót thương
Thường ăn uống thịt máu
Chúng náo loạn mọi nước
Cùng quấy bốn họ người.
Tạo mưa gió trái thời
Thêm bao lụt nóng lạnh
Đói kém, bệnh, tranh đoạt
Hủy diệt vị đại địa.
Vớ muôn loài không xót
Bức hại nhiều chúng sinh
Chẳng thể ngăn giữ được
Không phục nơi chúng tôi.
Do tinh khí đất giảm
Tinh khí chúng sinh mất
Tinh khí diệu chánh pháp
Khó đạt ngày càng tổn.
Do từ nhân duyên ấy
Chúng trời, người tổn giảm
Đời ác xấu tăng trưởng
Nẻo pháp khó đạt được.

Pháp không trụ thế bền
Đèn chánh pháp mờ tắt
Dòng Tam bảo bị đứt
Thế gian càng tối tăm.
Nay Phật đại dũng mãnh
Nơi thời pháp lành tận
Xuất hiện Diêm-phù-đề
Đại Bi, thuốc cứu đời.
Trong lời đủ sáu không
Tổ tận các bờ pháp
Vi lợi ích chúng sinh
Tạo hội Đại tập này.
Hết thấy Thiên, Long vương
Hộ thế cùng đến đủ
Đám quỷ ác, không tình
Luôn ăn thịt máu người.
Long, quỷ Phú-đơn-na
Đám ấy chẳng đến đây
Không chốn thọ giáo lệnh
Không nương thuộc phần khác.
Hết thấy nhận lời Phật
Khiến chúng đều đến hội
Nguyện phân nơi chúng ấy
Đều khiến có chỗ trao.
Không khiến lại bức hại
Đoạt tinh khí các loài
Tinh khí ba giống trụ
Khiến người tu tập pháp.
Pháp lành được tăng thêm
Pháp ác dần bị diệt
Do dấy đường ác đứt
Trời, người thêm lợi ích.
Cửa giải thoát được mở
Dòng Tam bảo rạng truyền
Phước nhuần thấm muôn loài
Chóng đạt đến giải thoát.

Lúc này ta lặng im
Chẳng theo nơi chư vị
Chư Đế Thích, Phạm vương
Bốn Hộ thế đại vương.
Thưa cùng tất cả chúng
Hiện đến hội lớn này
Khuyến thỉnh Thiên Nhân Sư
Thâu đám quỷ đến đây.
Dặn, giao phó rõ chúng
Mọi thành ấp xóm làng
Ngày đêm luôn gìn giữ
Đều khiến trụ phần mình.
Đại chúng chư Bồ-tát
Cùng đứng dậy chấp tay
Khuyến thỉnh Đại Đạo Sư
Thâu đám quỷ cùng đến.
Tất cả phân chia xong
Hộ trì Diêm-phù-đề
Chớ nào hại chúng sinh
Thể hiện tánh dưng mãi.
Ta chẳng nào loạn người
Xa lìa việc khứ lai
Thấu tỏ pháp không hai
Lìa mọi tướng chúng sinh.

Đại Phạm vương Chánh Biện nói với chư Thiên vương:

Đạo Sư chẳng nào ai
Pháp Phật không việc ấy.
Thấy cùng phát nguyện rằng
Khiến quỷ không bức hại
Đều phân bố nương tựa
Chư vị Tứ Thiên vương.
Chư vương cùng nhau thưa
Tôi nay xin y lời
Thề chỉ giáo đám ấy
Thấy khiến được phân công.

*Nếu chúng trái giáo lệnh
Tức tốc xe sắt thiêu
Tứ Thiên vương cùng lúc
Đem xe hướng bốn phương.
Chỉ trong một khoảnh khắc
Đều đến hết chỗ Phật
Đánh lễ ngay chân Phật
Chấp tay cùng an trụ.*

